

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Július' 6-dikán, 1832.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Király személyén ejtett (Olvasóink előtt már esmeretes) Sérelmetkövető első ülésében a' Felső háznak Gróf Grey, egy olyan Felírás eránt tett javallatot, mellyben a' ház jelentené ki Ő Felsege előtt az elkövetett gonoszsgon való szíves sajnálkozását és mély fájdalmát 's egyszersmind adná új bizonyosságát annak, hogy ő (ház) a' Királyához erős és soha meg nem tántorítható ragaszkodással viseltetik. Hogy a' Gróf egy ilyen forma foglalatú Felírásban való megegyezésre a' házat annál bizonyosabban rá bírassa, példákat hoz fel, mellyek, nyilván bizonyítják, hogy ezt a' ház, hasonló szerentsetlen esetekben ez előtt is minden időben tselekedte. Nevezetesen mikor 1787-ben III Györgyöt egy Nicholson Margareta nevű aszszony megtámadta, a' Parlamentnek éppen nem voltak ülései, még is, midőn az özvegyülvén első ülését tartotta, a' nélkül, hogy a' sérelemről a' Királyi beszédben tsak egy szó is lett volna, a' Válasz Felírásnak egy tzikkelyében a' Király eránt való jó érzését és azon örömét foglalták be a' Házak tagjai, hogy az, a' veszedelemből szerentsésen kiszabadult. Ugyan ezt tselekedte a' Parlament 1795 dikben is, midőn III-dik Györgyöt az Országgyűlése megnyitására menvén, útjában

kövel e' vagy golyóbissal (még máig se lehetett bizonycsan kinyomozni) valaki meghajtotta, és midőn 1800 ban egy Hatfield nevű ember, ugyan arra, a' Játékszínen pisztollyal reá lőtt. Sőt a' Korona Hrghez is küldtek a' Házak ilyen Felírást, midőn azon, 1817-ben egy alkalommal az Attya képében járván, hasonló sérelem ejtetett. Imé — mond a' Gróf — ezek azok az előtörténetek, mellyeket én Uraságtokkal közölhetek, és bizonynyal hiszem, hogy az Urak, ezen példák követésekor önön magoknak mondják ezen szavakat: „mi ez által olyan kötelességünket telyesítjük, mellyel szeretetünkre és ragaszkodásunkra méltó képpen számot tartható Fejedelmünk eránt tartozunk. A' nélkül, tehát hogy Uraságtokat, azon történetnek, mellyet minden igaz Angoly szíve szerént sajnál — hoszszas elbeszélése által ferasztanám, ezeket javaslom: „Hogy készítsünk Ő Felsegehez egy Felírást, mellyben adjuk tudtára néki, mennyire irtódzunk mi ama' közelebb Ő Felsege ellen tett gonosz és Isten nélkül való tselekedettől, 's más felől mint örülünk azon, hogy azáltal az ő felszentelt személyén semmi sérelem nem esett; — továbbá miképpen sajnáljuk, hogy ezen Országban találkozik olyan ember, a' ki képes fejét olly átkozott gonoszsgára rá vetni; hogy

buzgó szívvel könyörögni a Mindenható Istennek azon áldás megtartásáért, mellyet mi Királyunknak igazságos és szelíd Igazgatószéke alatt naponként tapasztalunk, és hogy az; annak mi előttünk olly drága életét őrizze és tartsa meg továbbra is.“ Ez a javallat mindeneknek tetszését megnyerte és köz akarattal fogadtatott el, nemcsak a Felső, hanem minékutánna általvitetett, az Alsóházban is. —

A fenn nevezett javallatnak, az Alsó házban lett felolvasása után Peel Ur ezt a megjegyzést tette: Nem szükség említenem, hogy mind a Király felszentelt személyén mind az előtt Herceg Wellingtonon elkövetett sérelmet minden ember boszszúsággal eltelve vette. Minthogy az a Király ellen támadt személy eszén van, azt kell gondolnunk, hogy azt az egész Országban uralkodó közönséges lázadás tsábító el; a honnan első kötelessége minden igaz polgárnak az, hogy ez ellen dolgozzék; a Ministereknek pedig az arról való gondoskodás, hogy a törvénynek szeressenek ilendő tekintetet és engedelmességet. En ugyan hiszem, hogy azoknak, kik ebben a házban valami szokatlant an í t á s t hirdetnek, éppen nem tzeljok az a mi abból következik; de minthogy igen természetes következtése, hogy az ember szüntelen a sokaság erejéhez folyamódjék, legyenek az Ország törvényhozói ollyan jók, hogy beszédjekre minden lehető módon vigyázzanak. Stanley azon emberek alávaló tettét kárhoztatta, kik a Waterlooi Vitézt, ezen ütközetnek évnapján gyalázattal mérészték illetni, és éppen nem találta helyesnek azt a vélekedést, melly ezzel a Király-személyén ejtett sérelmet öszveköti, annyival inkább, hogy ennek a Politikával legkissebb közésints, úgy mint a melly csak egyetlen egy embernek eszelősségből származott. —

Ezen beszédbe Croker Ur is bele szólott, mondván: Meglehet, hogy az a nyomorult ember, a ki Ő Felségét meg merte hajítani, eszelős, vagy legalább valami különös ideától felettébb el van foglaltatva. De Fájdalom! több ilyen megtébolyodtak is találkoznak a mi Országunkban. Nem régen tsúfolta ki a nép Ő Felségét Londonból Windsórbá való menetelekor Brentfordban, még pedig úgy, hogy a Király szükségesnek látta elhagyni azt az utat, mellyen az ő Nagyattya, Attya és testvére szokott vala járni, és más választani. Mi ennek oka, ha nem ha az uralkodó lázadás; és kinek, ha nem ha a Ministerek kötelessége ezt eltávoztatni. — A mi több a Londoni Játékszínnek közzül egy, már annyira is ment, hogy a Királyt és a Királynét, a játékszínre készített darab által, igyekszik a nép előtt gyűlölségbe hozni, — pedig van e valami, a minék ennél az indulatokra nagyobb befolyása volna? A földhátán veszedelmesebb tsúfoló írást, az illyen előterjesztésekre szolgáló Komédia tszéduláknál, gondolni sem lehet. — Croker rral egy értelembe volt Lord Russell is, a midőn ezt mondá: hogy némelly tsúfoló írásoknak a nép közt való forgása valóságos dolog, és tsak az a kérdés, miképpen lehetne ezeket semmivé tenni. Ez a beszélő is egész indulattal említi azon megtámadásokat, mellyeket a közönséges Ujság levelek a Királynén elkövetnek. A mi pedig az említett játékszíni darabokat illeti, megvallja, hogy ő azokról most hall először, — egyeberánt a törvényszékeknek, sürgető kötelessége az, hogy a Városnak letörölhető gyalázatjára szolgáló ezen tsúfolódásokat a törvények által

minél előbb megakadályoztassa. (tetszés). Hunt monda: ismét aggatni akarjuk a' kis tolvallyokat, midőn a' nagyobbak, mint p. o. a' Timesnek, melly a' Királyt és a' Királynét minden nap a' leggorombább módon bántja, megzabolázásáról mégtsak nem is gondolkodnak. Hogy Hrg Wellington az útszán megszalasztatott, annak egyedül a' Times azoka, mellyben a' Hrgról mindég a' legútálatosabb tzikkelyeket lehet olvasni. Külömben nagyon nevetséges dolog az apró hirdetésekre kenni azt, a' mit a' nagyobbak tselekesznek.

A' Globe az Azóri szigetekről jelenti: hogy oda egy Portugalliai 20 ágyús hajó érkezett, melly a' Tájóról Máj. 15-kán olly tzállal indult ki, hogy Rio de Janeiróba megy, és a' Donna Mária részére állott.

Dublinban a' Cholera ismét nevededik, Limerickben pedig olly dühös, hogy ezelőtt kevással, 2 nap alatt 142 ember esett bele, és ezek közzül 86 halt meg. Ugyan az a' nyavalya már Manchesterben is kiütött.

Portugallia.

Liszbónából Jún. 9-kén írják: Egy hajó, a' f. h. 5 kén érkezett hozzánk Terceirából. Ezen hajó Kapitánnya jelenti: hogy az ő elindulása előtt két nappal hagyta el Dom Pedró a' nevezett szigetet, a' ki még most Szent Mihály szigetében van, de onnan rövid időn Portugalliába fog indulni. E' szerint az Expeditió érkezését minden órában várjuk. Itt mindenek a' megtámadás ellen való készületben foglalatoskodnak. — Dom Miguel még most Zamorában és Salvaterában mutat. Az a' hír, hogy azt (Dom Miguel)

valami vad-állat, a' vadászaton nagyon megsebesítette, barátit és Követőit feltébb való nyughatatlanságba ejté. Azonban Szerdán estve Dom Miguel Belembe jött, és Terceirai hírekről, 's az Amerikai egyesült Státusoknak azon két hadihajóikról, mellyek 20 esztendőök óta most eveztek először a' Tájóra, General Campbell le ott beszégetett. A' mint mondják, ezen amerikai hajók jövelele tzélja az, hogy Dom Miguel-től, a' Terceira ostromlása-
kor elfogott hajóért kárpótlásul most mindjárt 2 millió dollarst kívánjanak. Amerikából még két línea hajót várunk. A' 120 ágyús Britannia (nevű hajó) a' f. h. 5-kén jött a' Tájóra. Az Asia és Revenge nevű hajókra 40 ágyúik és 1000 tengeri katonák szállítottak. Kevással azután a' sárga zászló kiütett, és a' partal való közösülés többé meg nem engedődött. — Sokaknak nagy dolgot adott közzülünk azon pontnak találgatása, mellyen Dom Pedró kifog szállani. Legtöbben vagynak abban a' vélekedésben, hogy ez (Dom Pedró kiszállása) Liszbónához négy órányira Cascaesnél lesz, és azt hiszik, hogy a' hajóssereg a' Sz. Julián erősegnél lévő öbölben áll meg, és hogy a' szárazon lévő sereg egyenként fogja meg venni a' várakat, míg Belembe nem jut, a' hol fog történni a' Liszbóna elfoglalásáért folytatandó véresháború. Ez idő szerént a' Dom Miguel főhadi szállása Liszbóna és Cascaes között, Cachiesben van, a' hol 25,000 embert igen kevés idő alatt össze lehet gyűjteni. Némelly katonák előtt hihetőbbnek látszik, hogy Dom Pedró vagy Figuerasnál vagy Algárbiában fogja a' kiszállást megpróbálni. — Lord Russell dél utáni 5 órákor érkezett hozzánk, 's minckutánna Santarem mel beszélt, Dom Mi-

guelhez azonnal posta küldetett. Ugyan akkor egy gőzhajóhoz parantsolat ment, hogy készen legyen, mert a' britanniai hajóssereg Admirálisához hivatalos leveleket fog vinni. Ezen értekezés következtetését mindenek nagy kívánsággal várják.

Spanyol Ország.

A' Madridi Udvari Ujság, a' Portugalliai dolgokról ezen hivatalos nyilatkozatást közli: „A' mi Királyunk is, az Angolyokéhoz hasonló principiumoktól vezéreltetvén, éppen azt a' politikai Systemát követi, a' mit azok. Midőn Ő Felsége azt akarja, hogy a' Portugallusok, az őket illető kérdéssről egymás közt magok végezzenek; ugyan akkor előre látása és gondoskodása szerént a' vak szerentsére nem bízhatja azon jövendőket, mellyek az ő népe tsendességét könnyen megzavarhatják. Ezen tsendességnek, a' lehető megtámadások ellen való megőrzése végett adta Ő Felsége azt a' parantsolatot: hogy azon Spanyol katonákból, mellyek eddig a' Portugalliai határszélek különböző pontjain quartélyoztak, egy Fő vezér alatt egyesítetvén, egy Vízjáró sereg formáltassék. Midőn Ő Felsége, az okosság tanátsán járván ezt tselekszi, éppen nem jár ellenek azon bölts rendeléseknek, mellyeket az Ő Felséges Szövetségese a' Nagybritannia Király, az övénel (Spanyol Királyénál) sokkal kissébb gyanúból adatott ki. — Ez a' sereg minden közbevetéstől tartózkodva magát szenvedőleg fogja viselni. De ha a' szükség úgy kívánja, vagy valami idegen hatalmasság ezen ütközetben bele avatkozik, ő az erőszakot, a' Spanyol nemzetet az igazság mellett való hartzolásban mindenkor megkülömböztetett hathatós erővel és állhata-

tossággal fogja visszaverni. A' mi Fejedelmünk tiszteli ugyan a' mások jussait, de azt soha meg nem engedi, hogy valaki az ő jussait megtapodja vagy népe tsendességét háborgassa.

Belga Ország.

A' Courrier Belge szerént, General Goblet Jun. 2-kán a' következő hivatalos írást adá által a' Londoni Conferentziának. „A' Conferentziától legközelebb kiadott Protocollumokból a' jön ki, hogy a' Hollandiai Király a' Szövetséges Udvarok nyilatkozatásain semmit sem ad. Ehhezképpest kéntelen az alól írt kinyilatkoztatni: hogy míg a' Hollandiai Király a' Nov. 15-ki Tractatusban kifogás nélkül meg nem egyezik, addig Ő Felsége a' Belgák Királya, ámbár nem örömet semmi féle alkudozásokba nem ereszkedhetik, sőt az elkezdetteket is félbe szakasztja. — Az alól írt reményli, hogy ezen lépést a' Conferentzia úgy tekinti mint olyan rendszabást, mellyet a' Belgák Királya elébe az ő Koronájának méltósága és Népenek haszonjava íra. Ő Felsége azon Koronának, mellyet néki a' Belga nemzet ajánlott, elfogadásakor azzal bízatta magát, hogy könnyíteni fog a' Nemzettől meghartzolt jussokon, és hogy az, tsak úgy élhet annak hasznával, ha az új Kormányzések az Európai nagy Hatalmasságok megesmerik. De alig fogadá el a' Nemzet azon feltételeket, mellyeket a' Belgák Királynak a' Conferentzia íra elébe, midőn az új Országlószék minden igazok nélkül megtámadtatott. A' Conferentzia ezen igazságtalan megtámadást kárhoytatván, Frantzia Ország még bele is avatkozáván, vehette észre Európa, melly szíves és köz kívánságok a' Hatalmasságoknak, a' békességnek fenn tar-

tása: Ő Felsege a' Belgák Királya pedig bizonyosan hitte, hogy ez, tselekedetekre vezet, mellyeknek következtében Hollandia feltételek nélkül fogja el fogadni azon 18 Tzikkelyeket, a' mellyekre a' Conferentzia a' Hollandia és Belga Ország közt való békességet fundálta. — Azonban a' dolog másképpen ütött ki. A' Hollandiai Király, bár mindent elkövetett legyen már a' Conferentzia, az említett Tractatusokat még mind ez ideig alá nem írta. — Az alól írt, a' mint már megmondá — ilyen környűl állások között egyebet nem tsinálhat, mint azt, hogy az alkudozásokban addig tovább ne menjen, míg a' Conferentzia tagjai Udvaroktól olyan hatalmat és instructiókat nem vesznek, mellyek az ő tzéljaik kivitelét minden kétségen kívül helyeztetik, és a' Hollandus Király ki nem nyilatkoztatja, hogy ő Belgiumhoz való jussairól lemond. Mert addig, a' mint az eddig elfolyt 18 hónapi tapasztalás mutatja, akár mitso-da alkudozásnak is lehetetlen kívánt következtésének lenni. Ezen nyilatkoztatás ellent nem állván az alól írt kész, a' félbe szakasztott alkudozásokat azonnal tovább folytatni, mihelyt a' Hollandiai Király magát az azokra szükséges és már említett dolgokra kötelezi. — Ezennel jelenti az alól írt azt is, hogy ő, míg a' hollandus seregek Belga Országból ki nem mennek, és Thorn Ur szabadon nem bocsáttatik, addig hivatalosan a' Hollandiai Királynak akár-melley előterjesztését sem fogadhatja el. Ha azonban ezen dolog után sok ideig kellene várakozni, Ő Felsege a' Belgák Királya, a' Nov. 15-ki Tractátus hátra lévő részét Fegyverek erejével fogja végre hajtani, és meg van győzetelve a' felől, hogy azt, a' Tractátusban megegyezett hatalmasságok, nem fogják ellenzeni. Egyéberánt a' Király,

szívéből óhajtván a' Békességet, ezen eszközhöz tsak legutolsó esetben fog folyamodni, és minekelötte ezt tenné, a' Belga Országból való kimenésre még utoljára idő pontot szab; mellyről a' Conferentziát mihelyt lehet, azonnal tudósítja.

A' Belga-képviselők-Kamarájának Junius 19-diki ülésében olvastatott fel Brouckere Úrnak azon javallatja, melly a' halálra, számkivetésre megbélyegezésre és tsonkításra való büntetések eltörlését és azt akarja, hogy halálosbüntetés helyett a' bűnös, egész életbeli dolgozásra kényszeríttessék. Külömben háború idején a' katonai nagyobb bűnöknek ezután is halál lesz dijjok.

Az Union jelenti: A' Király házassági öszvekelése Compiegneben Júl. 20-kán fog véghez menni. Ha a' Vendéi nyughatatlanságok megszűnnek, a' Frantziák Királynéja, Adelaide Aszszonyság, és az Orleáni Hrg látogatni Brüssselbe mennek, és egynehány hétig ott mulatnak.

Semmi kétséget többé nem szenved, hogy a' Cholera Brüssselben is kiütött. Jun. 18 kán 5 személyek haltak meg benne. Külömben az említett nyavalja az Ország más részeiben naponként jobban jobban terjed.

A' Belga képviselők kamarájának Jun. 21-ki ülésében a' következő nyilatkoztatást tette a' külső Minister: „hogy ő ugyan a' 64-ik és 65-ik protocollum foglalajjáról hivatalosan nints még tudósítva, de azért mutathat a' gyűlésnek két olyan törvényes írásokat, mellyek a' nevezett Protocollumok készítésének, úgy szólván — alapul szolgáltak. Ezen törvényes írások közzül egyik a' 65-ik Protocollumnak B töldalékját, — másik pedig a' Conferentziának a' General Goblet írásaira adott felelet-

jét foglalja magában. — Jun. 11-kén költ ezen írásoknak foglalója rövideden ide megy. A' Conferentzia jelenti: hogy ő a' Nov. 15-ki Tractatus által Belga Ország és annak Fejedelme eránt teendő némelly kötelezetéseket vállalván magára, semmi oltyas alkudozásba nem ereszkedhetik, a' melly ezen kötelezetésekkel ellenkezésbe jöhetne. A' Nov. 15-ki Tractatus által végképpen megállapított pontokat magyarázat alá többé nem vehetjük, és ezen tekintetben a' további alkudozásoknak helye nintsen. Azon pontok, mellyekről még lehet rendelést tenni, a' kifogást szenvedhető tikkelyek. Ezek felett Belga Orzágnak és Hollandiának költsönösen kell egyességre lépni, — a' Tractatusnak többi részét pedig szükség végre hajtani. A' Conferentzia levele végén azt köti a' Hollandiai Király lelkére, hogy az a' halogatás által mennyire nehezíti a' hollandiai nemzet állapotját, és hogy ha a' Hollandiai Király, az alkudozásokra nézve elébe szabott időt nem használja, a' Conferentzia többé gátat nem vethet azon rosszszak elébe, mellyek ebből Hollandiára főgnak következni. — Ezek között az első sorban e' volt: hogy Belgiumnak, az 1852-dik eszt. Jan. 1-ső napjától fogva tartozott adósság fizetése, melly még hátra van, engedődjék meg, — ha ezt a' Hollandiai Király tovább halogatja, általa csak a' Belga Ország költségeit neveli még pedig haszon nélkül, a' mennyiben azt kényszeríti arra, hogy a' maga seregeit mindég fegyverben tartsa.

A' Conferentziának, a' General Goblét előterjesztéseire adott feleletje pedig rövideden ez: „A' Conferentzia még utóljára egyszer ezen feltételeket tette a' hollandiai Király elébe 1-ör, hogy a' belga földről való eltávozás a' meghatározott idő alatt véghez men-

jen, 2-or hogy a' Skáldis és Maas vizeken való hajókázás tökéletes szabadsága állíttassék vissza, 3-or, hogy a' nehézségeket szenvedő tikkelyek módosítására nézve teendő barátságos alkudozások akkor kezdődjenek, minekutánna a' Hollandusok Belga Országból eltávoznak. — A' külső Minis-ter a' 66-ik Protocollumról is teve említést, mondván: hogy az a' Thorn Ur dolgában van kiadva. Minekutánna, nevezetesen a' Conferentzia abban, azon való sajnálkozását említené, hogy néki a' Thorn Ur megszabadításában tett fáradozásai mind füstbe mennek, ugyan az (Conferentia) a' Német szövetséget kéri meg, hogy az, a' Luxemburgi vár Commendánst, a' Thorn Ur megszabadítására szükséges hatalommal és eszközökkel ruházza fel. — Az Ausztriai és Burkus követek magokra vállalták, hogy ők a' Conferentziának ezen hivatalos levelét a' Német szövetséggel közölni fogják. — A' Minisztertől származott ezen tudítások mindenképen igen jó érzést gerjesztének. Egy tag kérdezte a' Minisztertől, ha tudja e' azt az idő határt, a' melly a' Hollandiai Király elébe tétetett. A' Miniszter felel: úgy hiszem, hogy az, 20 dik Július.

Löwenből jelentik: hogy ott, Jun. 17-kéről 18-kára viradóra, a' Város Elökölő lakosainak házai mindnyájan egy megkoronázott W betűvel bélyegeztettek meg. A' mi legkülönösebb az, hogy a' Hászárnya körül, leginkább pedig az örálló hely mellett vagnak legtöbb házak a' nevezett jeggyel megbélyegezve.

F r a n t z i a O r s z á g

Tudjuk, hogy Jun. 16-kán Hyde de Neuville Ur is fogságba esett. Kevéssel azután megbetegszik. Baráti

ezt meghallják. Levelek által némelyek betegápolgatói, mások titoknoki, mások ismét védői szolgálatjokat, sőt pénzbeli segédelmeket is ajánlják. Ezen szívességeket az Ujságokban köszöni meg, és kér engedelmet az érdemes fogoly azért, hogy betegsége miatt, a' hozzá küldött levelekre nem felelhet. A' kihalgatószéknék pedig a' következő írást terjeszté elébe: „Az én alapítéleim esmereteseek, mert én azokat soha sem titkoltam. Azok között vagyok én, kik az ő életüket meg nem belstelenítik, kik meggyőzések mellett mind bődög, mind bődög talan napjaikban hűségesek. Nem tudom, hogy, és kitkötzkáztat az én nevem, a' ki azzal élhet? Én minden esetben tsak tselekedeteim és a' mellett állhatok, a' mit írtam. Imé ezennel jelentem, hogy a' velem való jelen bánás mód semmiképpen nem menthető. Ha én is fogságban tartatom, ki reménylhet Frantzia Országban nyugodalmat; ki hiheti, hogy valami megtalattatásnak, hamis hírnek, vagy kedvetlenségnek szintűgy mint én áldozatjává nem lesz? Ha én mint Hazámnak, s' annak szabadságának nyílt szívű barátja, egy olyan Király Ministereiben, kihez minden időben hűséggel és jóindulattal viseltetem, a' törvénytelen tselekedetekhez való just eddig meg nem esmertem; ugyan hogy esmerhetném azt meg ma, midőn a' 14 Tzikkelyek többé nintsenek, és a' ki az Uralkodó Stathatalmat tsak pártosnak tartom. Mellyre nézve elfogattatásom ellen protestálok, és akármit kérdenek tőlem, most, semmire sem felelek. Mihelyt pedig a' törvényesség helyére áll, azt azonnal tselekeszem (az az felelek). A' nemes és nagy lelkű emberek, akár mitsoda vélekedésben legyenek, helyben fogják hagyni az én halgatásomat. — Én mindég jó Fran-

tzia voltam, vagyok, és leszek. Semmi szükségem sintsen olyan rendszabásokról való gondoskodásra, mellyeket én útálatosoknak és nevetségeseknek tartok. Az Ország, melly engem tisztel, nem sokára meggyőződik a' felől s talán még meg is fogja köszönni, hogy a' szabad kénynek magamat alá nem adtam.“ Hyde de Neuville.

A' belső Minister mihelyt meghalotta, hogy Hyde de Neuville beteg, mindjárt megparantsolta, hogy az tüstént kórházba vitessék.

A' Journal du Commerce Jun. 24-kén írja: A' Király Elölülése alatt a' mai napon tartott Ministeri tanátsban, mellyen Talleyrand és Dupin Urak is jelen voltak, igen fontos rendelkezések tétettek. Azt mondják, hogy a' Ministerium ma estve formáltatott és erősítetett meg így: Az öregebbik Dupin, petsét őrző, és a' Ministeri tanátsnak Elölülőjévé lett; Barthe, közönséges tanításra, Thiers, a' kereskedésre és a' köz munkákra, Girod (de l'Ain) a' Finantiára ügyelő Ministerekké lettek. — Soult, Rigny, Sebastiani, és Montalivet a' Ministereknek eddig viselt részét, ezután is folytatni fogják. Talleyrandot semmi módon reá nem lehetett beszélni, hogy a' Ministeri Tanáts Elölülőségét felvállalja. Még eddig nem tudott a' Ministerek Tanátsa megegyezni, hogy mi tévő legyen a' hadiállapottal, el bontsa e' azt, vagy pedig továbbra is megtartsa.

Nantesben Jun. 19-kén a' Seminariumot és a' Püspöki épületet megmóltták. A' Nouvelliste azt mondja: hogy azokban egy nagy Aszszonytságot kerestek, de nem találták.

Egy Ujság beszéli: Chateaubriand elfogattatása előtt néhány napokkal egy esmerősétől levelet kapott,

H i r d e t é s .

a' mellyen észre lehetett venni, hogy fel volt bontva. A' nevezett Ur, a' levelek titkainak megsértése eránt való panaszszal tüstént a' belső Ministerhez ment. Beszélgetésközben tudtára adá Montalivét a' Híres Irónak, hogy a' Berry Hrgnének Frantzia Országba lett érkezése ötlet kétséges állapotban helyezettte, és a' maga javáért kéri, ötlet (Chateaubriandt) hogy egy néhány hónapra utazzék el Helvetziába, a' honnan későbbben minden kárvallás nélkül ismét vissza jöhet. Azt mondják, hogy Chateaubriand erre így felelt: maga az, hogy a' Berry Hrgné Frantzia Országban van, elég ok néki az itt maradásra. Ebből jól ki lehet magyarázni, mit értett Chateaubriand azonnyilatkoztatáson, mellyet a' hozzá ment palitzia agensekhez mondott, nevezetesen ezt: „Én az Urakat vártam.“

O r o s z O r s z á g .

A' Ministerium hirdetteti: hogy a' Cholera helytartóságok és Tartományok Elöljáróitól jött tudósítások szerént az egész birodalomban tökéletesen megszűnt ez a' nyavalya.

B é t s .

Bellunóból Jun. 21-kén költ Kir. végzése által méltóztatott Ö Ts. K. Felsége, Galanthai Gróf Msgs Esterházy György Ts. K. Kamarás Urat, Ö Felségéhez az ifjú Magyar Királyhoz és a' többi Austr. Statusok Koronaörököséhez szolgáló Kamarássá kegyelmesen kinevezni.

(Félárkus „SOKFÉLE“ Toldalékkal.)

Ö Ts. K. Fő Hertzegségének az Ország Nádorispanjának, Jászok és Kunok Grófjának 's Főbírájának kegyes engedelméből, Ns Nagy Kun Kerületben felvő szabad Nagy Kun Kartzagújszállás városába, Orvos-Doctor vétetik fel, rendes és esztendőnként a' következő pontokban kiszolgáltató fizetésre, úgy mint:

1-ör Veszen a' helybeli Ispotály Cassájából kétszáz ötven, szám szerént 250 frtot pengő pénzben esztendőnként.

2-or A' Város köz Cassája ad a) tisztességes lakást, b) Harmintz Kila búzát és harmintz Kila árpát, két véka számittatván egy kilába. c) Négy öl kemény tűzi fát, d) Négy szekér szénát.

Kik tehát ezek szerént ezen Orvos Doctori hivatalt megnyerni szándékoznak; ne terheltesenek magokat az említett szabad Városi Tanátsnál akár személyesen, akár folyamodó írások által f. e. October hónap 1-ső napjáig jelenteni. Költ Nagy Kun Kartzag újszálláson Jun. 25-kén 1852.

A' Pénz folyamat Július' 5-dikén,
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 86 5/8
Az 1820-béli sorsosok: 176 3/4
Az 1821-béli hasonlók: 121 15/16
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1126 for. ton
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó's ef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäckér-Strasse Nro 755.)